

Lief Utrecht,

Grote dank voor jullie prachtige inzendingen. Ongeveer ieder mogelijk genre en thema heeft in deze regio de revue gepasseerd. Die diversiteit in vorm en inhoud was verfrissend. Gelukkig hoefde ik niet in mijn eentje over jullie teksten te oordelen. Aan mijn zijde twee literaire krijgers van het eerste uur: freelance redacteur Nienke van Leverink en dichter en begenadigd performer Jesse Laport.

Tot de tanden toe bewapend kwamen we gedrieën aan bij het juryberaad. In onze holsters de verhalen, gedichten, scenario's en spoken word-teksten die ons van onze sokken bliezen. Iedereen was bereid voor zijn favorieten te vechten en aangezien de kwaliteit van jullie inzendingen bovengemiddeld hoog was, bleek het geen sinecure om tot een top drie te komen.

Een goed verhaal speelt zich veel vaker tussen de regels af dan in dramatische dialogen of grootse plotwendingen, dat hebben jullie ontzettend goed begrepen. Jullie hadden oog voor structuur en bedienden je van slimme en subtiele schrijverstrucjes om niet al jullie kaarten in één keer maar één voor één op tafel te leggen. Bovendien waren jullie niet vies van een beetje humor, wat de jury deugd deed. Veel jonge schrijvers denken immers dat goede literatuur alleen maar zwaar kan zijn, maar het gaat om de balans. Donker is pas écht donker wanneer er licht tegenover staat en dat principe pasten jullie meer dan eens toe.

Met zoveel lof mogen we ook best wat kritischer kijken naar wat er minder goed ging. Utrecht, soms speelden jullie het een beetje op safe. Tijdens het juryberaad is zelfs het woord 'tuttig' gevallen. Jullie volgden het recept, maar vergaten zout en peper toe te voegen. Verhalen begonnen sterk, maar gingen daarna kabbelen. Gedichten bleven vaak oppervlakkig, om nog maar te zwijgen over onze clichémeter, die het hier en daar flink te verduren kreeg. Tranen rolden over wangen, kelen werden geschraapt, er werd eindeloos naar adem gehapt, de nacht viel maar steeds als een deken over het landschap en er was haast geen gedicht waarin de zon, de maan of een ander hemellichaam niet iets onbereikbaars symboliseerde. Jullie begrijpen het principe: niet meer doen. Vind de taal opnieuw uit, dat is het spel. Maak ons jaloers, zorg ervoor dat je beelden zo sterk en origineel zijn dat de lezer zou willen dat hij of zij ze zelf had bedacht.

Ondanks onze kritiek valt niet te ontkennen dat Utrecht een van de sterkere regio's was. Dat betekent dat er een paar teksten zijn afgevallen die kwalitatief sterk genoeg waren voor een podiumplek, maar andere teksten nipt voor moesten laten gaan. Een tweetal inzendingen wilden we niet onbenoemd laten en krijgen van ons een eervolle vermelding.

Een van die eervolle vermeldingen gaat naar een spoken word-tekst die ons meteen bij de lurven greep. Mooie tegenstellingen en een sterke vertelstem trokken ons het universum in van een jongen die een genadeloze brief schrijft aan zichzelf. Bloedeerlijk en zonder ook maar één compromis te sluiten, daar waren we van onder de indruk. Hier en daar flonkerde mooie beeldspraak en gevoel voor ritme, maar de belofte werd nog niet helemaal waargemaakt. We willen deze schrijver aanmoedigen te blijven schaven aan zijn teksten, tot alleen het allerbeste overblijft. Hoe dan ook, de tekst 'Van wie ik houd en hield' van **Tom Buster** verdient absoluut een eervolle vermelding.

Een tweede eervolle vermelding gaat naar een schrijver die de blik juist naar buiten keerde. Dat resulteerde in een tekst die de donkere kant van Utrecht in beeld bracht. Deze schrijver maakte goed gebruik van de ruimte en leefde zich in in een dakloze man zonder in stereotypes te vervallen. Maar het verhaal bleef nog wat kabbelen. De climax, een vechtsceñe rondom een Turkse pizza, had bijvoorbeeld

nog veel extremer gemogen. Desondanks willen we het verhaal 'Aan de voeten van Anne' van **Sonja Buljevac** heel graag eervol vermelden.

Goed. Mocht je om wat voor reden dan ook een bloeddrukmeter hebben meegenomen naar de prijsuitreiking, dan is dit het moment om die zo diep mogelijk weg te stoppen voordat dit evenement medisch onverantwoord wordt verklaard. Andere talismannen zijn uiteraard hartstikke toegestaan, want we gaan door naar de podiumplaatsen.

Poëzie mag natuurlijk ook in Utrecht niet ontbreken. De derde prijs gaat naar een dichter die technisch zeer bekwaam is. Hij hanteerde een sobere stijl, waardoor het ijzersterke ritme en de creatieve metaforen nog beter tot hun recht kwamen. Ter ere van de zin 'Ze steekt apenvingers in gouden ringen, oncontroleerbaar gapend in een duur restaurant' hebben we tijdens het juryberaad een shotje tequila achterover geslagen. Inhoudelijk raakten we soms een beetje de draad kwijt, pas op voor mooischrijverij, maar ondanks dat gaat de derde prijs zeer verdiend naar **Thomas van 't Groenewout**.

De tweede prijs gaat naar een verhaal dat één van de juryleden als "absoluut vakwerk" omschreef. De tekst was verzorgd en stak slim in elkaar. Het perspectief werd doorgegeven als een estafettestokje, waardoor de gebeurtenissen steeds vanuit een net andere hoek werden belicht. Het verhaal bleef helaas wat braaf, zo waren de dialogen bijvoorbeeld net iets te schools, maar toch werden we aan het einde flink verrast door een plotwending die alle puzzelstukjes perfect op hun plek liet vallen. De tweede prijs gaat naar **Mirjam Mulder** met het verhaal 'Hoe mijn opa leerde breien'.

De winnaar van de eerste prijs speelde het allesbehalve op safe en serveerde ons literatuur zoals we die graag zien: lekker goor. Met deze eenakter zou ieder professioneel theatergezelschap de vloer op willen, maar dat gaat helaas niet zo makkelijk. De gebeurtenissen en personages die beschreven worden zijn namelijk zó fantasierijk dat er een specialeffectsteam zou moeten worden ingehuurd om deze dramolette op de planken te brengen. Met gestrekt been ging deze schrijver erin en haar succes zit wat ons betreft in de controle die ze heeft over haar eigen absurditeit. Door de regie-aanwijzingen sluipt een alwetende verteller, die de lezer aantrekt en afstoot en terwijl er in de scène steeds idiotere dingen gebeuren, gaan we de personages juist steeds helderder voor ons zien. Lieve eersteprijswinnaar, wat zou ik graag eens een dag in jouw brein rondwandelen. De eerste prijs van Write Now! Utrecht 2019 is gewonnen door niemand minder dan **Julia de Dreu** met de tekst '(not) your average kutwijf'!

Namens de jury van Write Now! Utrecht 2019,

Lotte Lentjes - Juryvoorzitter
Nienke van Leverink
Jesse Laport